

[Statsministeren.]

Jeg vil godt sige, at regeringen lægger vægt på, at vi er blevet enige i dette folketing om, at det nu også kan blive muligt for selvstændige erhvervsdrivende at tegne en arbejdsløshedsforsikring. Jeg ved godt, at der traditionelt i fagbevægelsen kan være lidt aversion imod forslag af denne art. Det hænger jo sammen med, at begrebet arbejdsløshed altid har været knyttet til lønmodtagerne, men jeg synes, at med den hastige, og man må sige for de små selvstændige erhvervsdrivende hastige negative udvikling, vi har været ude for, er det rimeligt, at vi har lavet denne lov. Jeg synes, det er godt, at der i folketinget har været en bred opbakning bag dette. I den henseende er den lille købmand i en lige så dårlig situation som lønmodtageren, og derfor er det godt og rigtigt, og jeg tror, man har fundet frem til en god måde at løse dette problem på.

Hr. Ninn-Hansen stillede det spørgsmål, om regeringen ville være med til at skaffe arbejde til unge, så de kunne udøve en meningsfyldt indsats i erhvervslivet. Jeg beklager, at jeg ikke er tilstrækkelig orienteret om det lovforslag, de konservative har fremsat. Som bekendt er der et hav af lovforslag fra alle partier i dette ting, og jeg kender ikke nok til forslaget. Men som ordene blev formuleret her, er det da klart, at hvis man kan fremme beskæftigelsen af unge og give dem en meningsfyldt indsats også i erhvervslivet, er regeringen principielt venligt stemt over for noget sådant.

Fru Ritta Ahm sagde, at vi måtte forstå, arbejdsløsheden også var af strukturel og teknologisk art. Jeg troede egentlig, at vi var færdige med at diskutere det med teknologien, det vil normalt sige maskinerne. Det er da oplagt, at hele den udvikling, vi har gennemgået, bl. a. — eller jeg vil måske endda sige først og fremmest — er baseret på vores evne til at opfinde nye ting, at gøre tingene bedre, end vi gjorde det i går, kort sagt at få bedre og mere hensigtsmæssige maskiner. Det kan naturligvis også have visse negative virkninger, men helt generelt og sagt i al almindelighed er det en god og en positiv udvikling, som har betydet kortere arbejdstid, som har betydet en meget højere levestandard, som har betydet, at vi har kunnet få råd til den sociale standard, vi har her i landet, og som har betydet, at vi

på alle områder har en stor service over for det enkelte menneske både på den ene og på den anden måde. Teknologien kan naturligvis et og andet sted skabe en midlertidig arbejdsløshed, men en udeblivelse af teknologi, en tilbageholden af en teknisk maskinel, rationel udvikling er simpelt hen den sikreste vej til at få endnu flere arbejdsløse. Derfor hylder vi ikke det princip, som maskinstormerne i det forrige århundrede hylkede, og altså heller ikke det, som moderne maskinstormere måtte komme med. Ingen blind tilbedelse af teknologi, men en erkendelse af, at den er nyttig, og at vi må gøre den nyttig i menneskenes tjeneste.

Hr. Brusvang kom med nogle detaljer, som jeg ikke skal gøre meget ud af, men hr. Brusvang kom også med en anke. Han sagde, at vi fik nogle konfrontationer, fordi vi manglede en fast aftale om procedure. Jeg tænkte: hvad pokker er nu det, er det folketinget, der ikke har nogen procedureregler? men så viste det sig at være aftalen imellem de fem forligspartier. Jeg vil meget anbefale, at vi, hvis vi skulle have nogen uoverensstemmelser om proceduren mellem de fem partier, ikke trætter det høje ting med det, men tager problemet op imellem de fem partier, der på så udmærket måde har forstået at løse i hvert fald mange problemer, og som sikkert også kan løse flere fremover.

Jeg vil slutte med at sige, at indtil dette øjeblik har det været en debat, synes jeg, præget af vilje til at finde ideer og forslag til forbedring af situationen på arbejdsmarkedet, en situation, som vi gerne skulle have forbedret yderligere i retning af fuld beskæftigelse; jeg håber, det vil være muligt.

Forespørgeren (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg synes, den måde, statsministeren bidrog til en afklaring af diskussionen på nu, var både sober og saglig. Jeg har ikke villet sige, at oliekrisen ikke spillede nogen rolle, men at krisen under kapitalismen var sat i gang længe før, og naturligvis har selve den kendsgerning, at man laver olieafpresningsforsøg, også virket som en bombe under prisniveauet og været med til yderligere at skabe rystelser.

Men jeg synes stadig væk, at der er for mange hensigtserklæringer uden den helt store reelle baggrund, hvor vi sikkert kunne være enige om, hvad der skulle gøres, og